

Nyhedsbrev nr. 4.05

Indhold

- ☐ Referat fra Svenske Oldtimer Mesterskaber.
- ☐ Referat fra Danske Veteran Mesterskaber.
- ☐ Brevkassen.
- ☐ Arkivsager.
- ☐ Byggebrættet.
- ☐ Hjemmesiden.
- ☐ Kalender.

Her er 3 Veteraner: PW-56 OPVIND, SP-54 WRAP og ME-14

| SVENSKE OLDTIME MESTERSKABER 2005

Den 20.8. strømmede danske fritflyvere mod Rinkaby i Sverige for at deltage i de årlige oldtimermesterskaber. Strømmede var måske overdrevent, for vi var ikke flere end 6 deltagere. Egentlig skulle vi have været 8, men en blev forhindret og en havde mistet halen, til sin model forstås, grundet nyt domicil og nybyggeri. Ja tænk hvad modeller skal udsættes for.

Det var ikke lutter ynglinge, der skulle deltage, men hæderkronede veteraner, fra dengang der var modelflyvere til. Bare tænk tilbage på 40-erne, 50-erne og 60-erne. Og læg så dertil alle de herlige, flot designede modeller som Suomi, Fidusia, Wrap, Ølhunden, Diogenæs, Korda m.fl., med hver deres særpræg og charme. Havde man tilmed held til at plante dem i termiske bobler, var de såmænd lige så ydedygtige som nutidens kulstofmodeller. Til gengæld lidt skrøbeligere, men sådan var det nu dengang, og det gælder den dag i dag.

Følgende danskere deltog: Frank Dahlin, Hans F. Nielsen, Fritz Neumann, Poul Rasmussen, Bent Schmidt og Frede Juhl. Forsvindende få i forhold til svenskernes omkring 70 deltagere. Tænk om vi var bare halvt så mange aktive i Danmark. Antal modeller udgjorde omkring 150, hvoraf enkelte ikke kom til start, hvilket skal ses i lyset af, at mange har tilmeldt modeller i flere klasser (ofte også flere modeller i samme klasse. Og så kan man godt få mere end travlt, såfremt de alle skal luftes.

Efter ankomst sidst på eftermiddagen fredag var vi nogle stykker ude for at trimme, men vinden var os ikke venligt stemt, så vi holdt os i skindet og returnerede til belægningen med modellerne intakte.

Lørdag 20.8.

Briefing kl. 9.00 og vejrguderne var i godt humør med blå himmel fra morgenstunden, om end vinden godt kunne have holdt lidt igen. I betragtning heraf blev max-tiden fastsat til 2½ minut og 100 m linelængde.

Afgang til flyvefeltet. Startstedet blev grundet østlige vindforhold placeret modsat Panservejen. Sikken aktivitet. Frem med modellerne, højstartsnoren m.m. og op med strandteltene. Sand og strand var der godt nok intet af. men der var trods alt kun 5 km til Østersøen, så skulle der forekomme højvande, var vi da på højkant med situationen.

I 1 vandt Frank den lille klasse A med sin TI-39 og lur mig om ikke han pønsede på et da capo igen i år. Nu er 2½ min. trods alt en udfordring for så borte en model, men termikken kan som bekendt kompensere for meget. Og så var Birgit hans ægteviede, jo straks klar til at præparere det lille myr med en gang peptalk. Men måske har ordvalget været det forkerte, for det blev "kun" til 117 sek.

Lars Tolkstam førte med 150 foran Frank efter første ombæring. 2. start ændrede ikke på rækkefølgen, men forskellen var blot sølle 17 sek. Og mellem Frank og Anders Sjöberg på en foreløbig 3. plads 12 sek. Spændende, alt kunne endnu vendes på hovedet, men Tolkstams Trim II forblev stabil og landede efter 142 sek. mod Franks 115 og Sjöbergs 77 sek. Men en 2. plads var hjemme, med et pænt forsvar af sidste års 1. plads.

I A2 deltog Fritz med FN 23, Hans med HN 27 Chris samt undertegnede med FJ 21. Alle selvkonstruktioner, som navnene indikerer. I forhold til sidste års resultater med en 3., 4. og 8. plads klarede vi os dårligere i år, med en 5., 6. og 8. plads af 11 deltagere. Vi slikker sårene, justerer modellerne og så kan de bare vente sig.

Søn , 21.8.

Atter briefing kl. 9.00 med blankpoleret himmel fra morgenstunden og udsigt til mere moderate vindforhold end lørdag, så det lød jo som sød musik i vore ører.

I S2 forsøgte Bent, der jo atter er vendt tilbage til de aktives rækker, som eneste danske klassesdeltager, at hævde de rød-hvide farver med sin Suomi. Men efter mange års fravær måtte han sande, at det ikke er så ligetil at jonglere med en ilter Suomi. Men øvelse gør som bekendt mester og med lidt mere iværksætterbistand, ligger jagtmarkerne stadig åbne for enhver.

Som for Bent var det også Hanses lod at være ene dansker blandt 9 svenskere i Sint. klassen. Sidste år blev han nr. 2 blandt 3 deltagere (dårligt vejr). Men i år var han med sin Sherif oppe mod 7 svenske deltagere, samt en vis herre ved navn Markku Tähkäpää, og det ligner jo noget af et frontalangreb fra alle sider. Han lagde ud med 138 sek. Og det nagede ham lidt, især da der var 3 svenskere, der opnåede mere, heraf 2 maxer. Men er man sherif eller ikke? 2 skarpe skud resulterede i 2 maxer og det kunne ingen af forfølgerne leve op til, selvom Markku pustede ham alvorligt i nakken og blot manglede 21 sek.

Sheriffen levede op til sit navn, men Hans havde også god assist af termikken og undertegnede! Ja hvad ville han ha stillet op uden os?

I de 5 år jeg har været deltager i de svenske OT-mesterskaber mindes jeg ikke vi har været repræsenteret i wakefieldklassen. Det blev der heldigvis lavet om på i år, idet Poul deltog med sin Korda-37. Følte Hans sig omklamret i Sint. klassen, var det for intet at regne mod Pouls 22 modstandere. Nå, men på med vanten, hvad andet var der at gøre. Som sagt så gjort. Poul fandt motoren frem af gemmerne og fik den installeret. Så blev Kordaen fastgjort i stativet og optrækkeriet kunne begynde. En, to, tre... Han gik lidt forsigtigt til værks, men nåede da efter en del hiven og drejen til vejs ende. Så var det hen til startrampen, luntten tændt og vips var Kordaen i luften. Flot, flot start. Den steg næsten lodret op og gik elegant over i rent svæv da motoren havde opgivet ævred. Det tegnede længe til et max, men mod slutningen fik den pludselig nykker og det kostede 7 sek. Optakten til 2. start voldte lidt besvær. Poul knækkede ladestokken, men fik den flikket sammen igen og en ny motor monteret. Andet fabrikat gummi denne gang, og med en tapper krigers mod den nogle ekstra omdrejninger. Af sted mod rampen. På afstand så vi Sigurd Isacson i færd med at trække sin Rimfaxe op til dåd med kvindelig assistance. Knap ankommen til rampen sagde det "smack the pony" og der stod hun med en gang optændingspinde mellem hænderne, men heldigvis kunne Sigurd s endnu. Rutine?

Nå, men ild i luntten og af sted sagde Poul og væk var Kordaen. Endnu flottere og højere end før. Han var tilfreds. Det var også en motor med flere omdrejninger og bedre gummi end den første, og da modellen tilmed havnede i termik klarede den let maxen. Jeg fornemmede Pouls glæde!

Sidste start var tilsvarende flot, men termikken var tilbageholdende og stopuret viste 111 sek.

En 5. plads af 22 var flot og kunne med lidt held have resulteret i yderligere avancement.

Nu bevæger vi os over i klasse S3 med dens store og flotte svævemodeller. Her deltog 14 modeller fordelt på 9 deltagere, hvoraf vi udgjorde de 4.

Efter første runde opnåede kun Sven Rågwall og Hans max. Frank haltede bare 2 sek. efter! 2. runde resulterede i 5 maxer. Et til hver af de herrer H. Bengtsson, Per Nilsson, Sven Rågwall, Hans og Frank. Spændingen var intakt før sidste runde. Luften sitrede og der var bobler i samme, men hvor? Nu gja!

det om at holde tungen lige i munden og undgå mandolinfeber og gummiarm. Råvall maxede atter og havde fuldt hus, så hvad nu Hans? Han hev modellen i luften, fik god højde, men måtte udløse lidt før ønsket. Årsagen var en boble, der trak voldsomt, og så var det bare med at gi los. Også Hans trak et max i land med sin nybyggede og i Rødekro godt trimmede Holger Danske. Frank fik nedvind med Diogenes og missede muligheden for en 2. plads, men en 3. plads er jo heller ikke at kimse ad. Min Ølhund forrettede 3 så snorlige højstarter, at jeg troede den havde lugtet øl oppe i højderne. Derimod kneb det mere med at snuse sig til termikken, men man kan jo heller ikke få alt her i verden. Bents Diogenes var luddoven. Måske havde den fået solstik, for den opgav ævred efter bare 65 sek. Fy!!

Egentlig skulle Poul og jeg haft hver vores SP 84 Wrap i luften, men min havde gemt sig godt og grundigt i et grantræ i Rødekro få dage før afgang og Pouls fik defekt i en trimstart og kunne ikke wrappe mere, medmindre han ville risikere den tog på langfart med en flok ænder, så han holdt den klogelig på ølen.

I konsekvens af at både Sven Rågwall og Hans havde fuldt hus i S3, blev der deklareret fly off. Nå da, da!! Kunne en Holger Danske mon besejre en Meteor?

Startstedet blev korrigeret som følge af ændret vindretning. Maxtiden 4 min. Og linelængde 50 m. Linelængden blev kontrolleret, tidtagerne linet op og til vejrs strøg modellerne. Hans fik modellen pænt op, men udløste mod sædvane tidligt. Modellen var da ligeglad, så den indledte sit felttog over stepperne og mod den endelige sejr med 109 sek. Rågwalls model trak skævt og han måtte udløse i lav højde og det rakte ikke til sejr. Ærgerligt der ikke blev lidt mere spænding om udfaldet syntes Hans, og det var jo ikke helt forkert tænkt.

Mesterskaberne afsluttedes med præmieoverrækkelse og vi høstede pænt med to 1. pladser, en 2. plads og en 3. plads. Ikke ilde i betragtning af det antal svenskere vi var oppe imod.

Efter to oplevelsesrige, men også strabadserende dage med masser af herligt solskin, forlod vi Rinkaby efter et som altid velorganiseret stævne.

Rebater

Klasse A 9 deltagere

Nr 1 Lars Tolkstam

390 sek.

- 2 Frank Dahlin 346 -
- 3 Anders Sjöberg 296 -

Klasse A2 11 deltagere

- Nr. 1 Markku Tähkäpää 444 -
- 2 Bo Moder 417 -
- 3 Rolf Astervik 370 -
- 5 Hans F. Nielsen 313 -
- 6 Fritz Neumann 272 -

Klasse S2 5 deltagere

- Nr. 1 Sven- Olov Borg 448 sek.
- 2 Kurt Sandberg 409 -
- 3 Markku Tähkäpää 390 -
- 5 Bent Schmidt 220 -

Klasse S3 11 deltagere

- Nr. 1 Hans F. Nielsen 450 + 109 sek.
- 2 Sven Rågwall 450 + 35 -
- 3 Frank Dahlin 382 -
- 5 Frede Juhl 359 -
- 11 Bent Schmidt 65 -

Klasse Sint. 7 deltagere

- Nr. 1 Hans F. Nielsen 438 sek.
- 2 Markku Tähkäpää 417 -
- 3 Rune Tedenryd 414 -

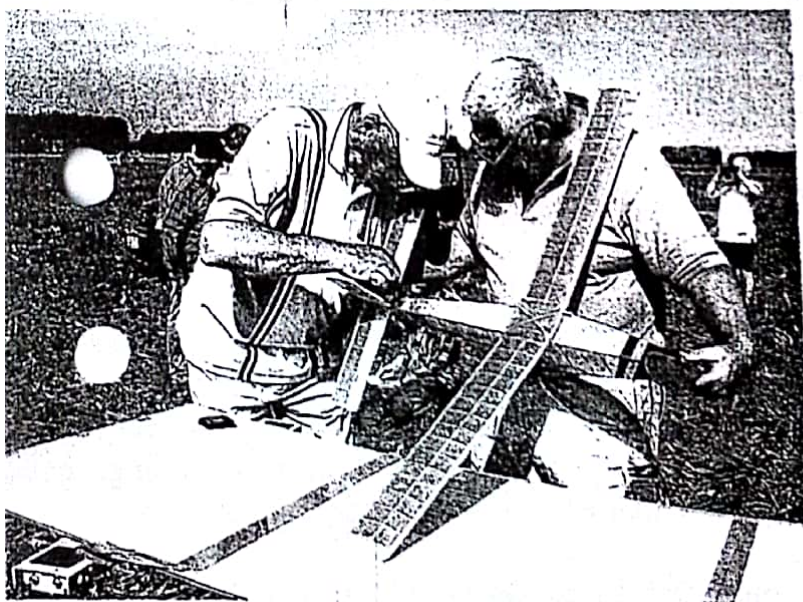
Klasse D 23 deltagere

- Nr. 1 Jan-Erik Andersson 445 -
- 2 Ginger Sjöberg 431 -
- 3 Einar Håkansson 405 -
- 5 Poul Rasmussen 374 -

FredeJuhl

Dobbet svensk
mester!
Hans Fr. Nielsen
med Holget
Danske og
Sletif.
Mon det var
hardt?

Ingvar Petsson nuser
med en detalje.

Holget Danske
på vej mod
højderne

To svenske i ak-
tion.
Bare nu motor og
selet kan holde!

DM FOR OLDTIMERMODELLER 10-11. SEPTEMBER 2005

Sædvanen tro var Skjern Enge udset til skueplads for mesterskabernes afholdelse. Og tilsvarende var lokaliteter til ophold og overnatning på Amagerskolen stillet til rådighed foranlediget af Erik Knudsen. Andre foretrak det nærliggende vandrehjem som logi.

Som en nyskabelse skulle mesterskaberne i år forsøgsvis afholdes i skøn samdrægtighed med F.F. Unionen, men selvfølgelig efter hver deres regler. DMV's medlemmer kunne dog godt deltage i F.F. Unionens DM i klasserne F1A og F1H med vore A1 og A2 modeller, såfremt nogen havde mod på det. Omvendt kunne F.F.-erne deltage hos os med tilstrækkeligt aldersstegne modeller i vore klasser. Nogle af os har jo i øvrigt et ben i hver lejr.

Efter velkomst af deltagerne fra de to lejre, herunder også til vore to trofaste svenske oldtimervenner, blev der briefet tilsvarende separat, hvorefter vi drog i marken, i bogstaveligste forstand. Vinden pustede os i nakken med 5-6 sekundmeter fra en nordøstlig retning. Linelængden blev fastsat til 50 m og max-tiden til 2 min.

Kl. 13,30 kunne stævnet så påbegyndes. Det gik imidlertid lidt trægt til at begynde med. Deltagerne lurede på om vinden skulle løje lidt, men det blæste den da på. Lidt efter lidt kom der dog skred i tingene, og solen gjorde i det mindste sit til at animere os til dåd. Der var ikke deklareret periodeinddeling, så der var frit valg på hylderne, af hvad den enkelte ville sende til vejrs.

Undertegnede lagde for i A1 oldtimerklassen. Og efter i foråret at have skrottet min Grimponimus, var der kun Pjerri 75 at gøre godt med, så på med linen og op gik det. Jeg var, vinden taget i betragtning, forbavset over hvor pænt lige den steg til vejrs, uden de store svinkeærinder, og slutteligen tog plads i en gedigen boble, hvor den lå og hyggede sig med udsigt over det solbeskinnede landskab, lige indtil bremsen bragte den andre tanker. Tænk at begynde med et max. Vhov!. Der var mere at smede videre på, men mere nåede jeg ikke at flyve den dag. Men tro nu ikke, jeg lå på den lade side, Der var masser af assist til anden side, samt søgning efter en andens model, der var som sunket i jorden. Det bæst!

Hans ville også lege med, og jeg tror han havde en såkaldt ræv gemt bag øret. Men det var falsk alarm, for selv om hans Fox kom godt fra start og tilsyneladende havde fat i noget termik, så nåede den knap maxen, men det blev dog til pæne 114 sek.

svenske ven Tycho Andersson havde åbenbart fået blod på tanden, eller havde han mon bidt sig i fingeren af bare nervøsitet? Det burde der ellers ikke være grund til, thi når han flyver med en Fly Fisker, som modellen blev døbt for mange år siden, så burde alt gå glat. En flyvefisk slår jo smut på vandet, så hvorfor skulle en Fly Fisker ikke tilsvarende smutte fra boble til boble. Men den sank mere end den steg, og det kunne umiddelbart tyde på, det var en boble med omvendt fortegn, den var havnet i. 42 sek. indbragte nedturen. Den syntes i det hele taget ikke at befinde sig i sit rette element, for i 2. og 3. start måtte den tage til takke med henholdsvis 54 og 62 sek.

Foxen luskede atter rundt om den varme grød eller var det Hans, der var lidt lunken ved at starte. Men op skulle den jo og det skete da også fyldets. Men ærlig talt, så havde det måske været bedre at lade den forblive på moder jord, for den kom næsten hurtigere ned end op, hvad 21 sek. vist tydeligt indikerer. Hans forbød den da også starttilladelse 3. gang. Sikkert klogt, for ræve kan være ganske lunefulde – glem ikke det.

Pjerrien holdt hvil til søndag og det bekom den åbenbart godt, eftersom den rigtig var i hopla, og maxede i både 2. og 3. start.

A2 veteranklassen levede op til sinbetegnelse, for dels deltog lutter gamle konstruktioner, som f. eks. Suomi, dels talte piloterne garvede navne som Steen Agner, Bent Schmidt, Erik Knudsen, Hans Fr. Nielsen og Tycho Andersson.

Bent havde det sværest med Suomi, som selv med handicaptillæg havde trange kår. Men måske sa sverigesturen den endnu i korpuset, selv om den klarede sig bedre på hjemmebane. Jeg tror bare den skal trimme lidt mere, for at komme i den rette form.

Steen Pjerri 69 opnåede kun en start, en max for øvrigt, men Steen havde uheld under hjemhentningen, hvor han faldt uheldigt og slog ryggen, ligesom Pjerrien fik et håndkantslag på haleplanet. Heldigvis har Steen det atter godt, men haleplanet lider vist nok endnu. Både Erik og Hans havde problemer med at finde termik, selv om både AH 24 og Sherif indkasserede et max hver. De nåede dog ikke helt op til deres ry, men nedvinde udviser jo ingen nåde. Tycho vandt klassen med 310 point. Men det var med en dansk konstruktion og dermed havde vi jo indirekte en finger med i sejren.

A3 veteranklassen talte 7 tilmeldte modeller, hvoraf dog kun de 4 kom til start. Man skal erindre sig, vi ofte flyver i 3-4 klasser, ensbetydende med 9-12 starter, og det kan godt være krævende i vor fremskredne alder. Derfor prioriterer vi ofte, hvor vi skal satse.

Hans med Diogenes lå lunt i svinget efter 2. start med 2 maxer, men så var det den forsvandt som sunket i jorden. Hans og jeg ledte og ledte, men til trods for vi havde en omtrentlig kurs på modellen, gik der vel omkring 3 kvarters tid før Hans øjnede den i en af afvandingskanalerne, hvor den lå og tog sig et svalende bad. Gad vide, hvornår den sidst har været i bad. Hans fik med fare for selv at havne i vandet lirket modellen på det tørre, hvor han resolut prikkede hul i krop, plan og haleplan, så den kunne lade vandet, i et lønligt håb om at kunne tørre så meget, at den efter behørig tilplastring ville kunne klare en 3. start søndag. Den tog da også solbad det meste søndagen, indtil den midt på eftermiddagen blev beordret i luften, men den arme model havde stadig vand i knæene og 48 sek. var alt den formåede.

Poul fik søndag sin and SP 84 Wrap i aktion, efter den lørdag havde ført en lidt omtumlet tilværelse, hvor den fornøjede sig med, eller rettere planet fornøjede sig med, i et ubevogtet øjeblik, at trimle lystigt hen over den forhåndenværende stubmark. Måske har den fakiriske tendenser! Egentlig havde Poul opgivet den om lørdagen, men søndag fik han alligevel plastret et hav af huller og flænger sammen, og minsandten om ikke den blev fit for fight. Trods sine alvorlige og mange læsioner tilkæmpede den sig en 3. plads med 268 point.

Frank og Diogenæs var ikke i topform, hvad årsagen så end var. Måske fordi Frank ved passage af en afvandingskanal røg gennem et hul i overgangen og med et stod i vand til livet. En alvorlig tildragelse, men heldigvis med en lykkelig om end våd udgang. Diogenes og Frank kunne ikke blive enige om hvad de ville, så de måtte tage til takke med en 4. plads og 193 point.

Gad vide om Bent og hans Diogenes var blevet gode venner efter turen hinsidan? Så var det allerfald tid til at vise det nu. Som sagt så ske. Efter to starter lå han 32 point efter Hans og maxede i sidste start. Voilá! Nu var fru Schmidt altså også involveret i nogle af starterne, så måske det har været en udslaggivende faktor. Og snak så ikke om ligestilling. Som bekendt havde Hanses Diogenes været i bad dagen før, og selv om det var forfriskende, var det for stort et handicap til at gøre sig endeligt gældende. Modellen har det i øvrigt godt efter en tur på værkstedet, hvor den får splinterny hud. Service!

I mimotormodelklasserne - pokkers til langt ord - var der 4 deltagere, heraf 2 i C0, 1 i C1 og 1 i C3. Det var noget af en blandet landhandel, hvor Thomas Johansson deltog i klasserne C0 og C1, Frank Dahlin C0 og Poul Rasmussen i C3

Det besluttedes i enighed at slå klasserne sammen til en klasse, for at der i det hele taget kunne blive tale om konkurrence deltagerne imellem.

Franks TI-39 var tidligt på færde og maxede i de to første starter. Den fulgte altså op på de gode takter fra Sverige, men formåede dog ikke at præstere en triple, selv om det var lige ved og næsten. Thomas bestred som før omtalt både klasse C0 og C1, hvilket jo er for intet at regne for så garvet en modelflyver. Så han sendte sine små modeller i luften i valsetakt, men tog dog fornuftigvis skyldigt hensyn til de herskende vindforhold, der varierede noget i styrke.

Uheldigvis landede den ene af modellerne i noget der lignede en blomstereng, men viste sig at være en afgrøde med omkring 60 cm høje blomster, blå vistnok. Og tro mig, det var noget af et detektivarbejde at hitte det lille myr, men det lykkedes med god assist fra Tycho, og de strålede begge om kap med alle blomsterne, da de kom ud derfra med modellen i et trygt favntag.

Poul havde udskudt starten af sin Korda til søndag, under skyldig hensyntagen til metrologernes spådom om lidt svagere vindforhold, og det viste sig at være en klog disposition. For selv om vinden havde med at friske og flove, lykkedes det Poul at sende modellen i luften på de rette tidspunkter, hvor også termikken rådede. Han absolverede den ene flotte start efter den anden, men, men ... før sidste start var han uheldig at brække propellen. Om det var på grund af for mange hænder eller fødder vides ikke. Der var ingen vidner. Men nu var gode råd dyre. Men med en del fikfakserier fik han den minsandten rimpet sammen igen. Men kunne den holde?

Alt at vinde og intet at tabe, så op med modellen, og tro mig, lige så perfekt som tidligere. Propellen holdt og snurrede, som om den aldrig havde bestilt andet. Og det er vel også den skinbarlige sandhed. Maxen var selvfølgelig en kendsgerning.

En flot afslutning på et DM efter to dejlige solbeskinnede dage. Og det uanset om man er oldtimer eller f.f.-er.

Præmieoverrækkelserne fandt sted på Amagerskolen. I betragtning af det var et færdigt DM, havde det været ønskværdigt, om f.f.-erne havde udvist den gestus,

at blive til overrækkelserne havde fundet deres endelige afslutning og ikke forladt lokalet straks de var færdige med deres uddeling.

Men bortset fra det fru kammerherreinde så ...

Resultater

Klasse A1 veteranmodeller

Nr. 1 Frede Juhl	360 sek.
- 2 Tycho Andersson	158 -
- 3 Hans Fr. Nielsen	143 -

Klasse A2 oldtimmodeller

Nr. 1 Frede Juhl	360 sek.
- 2 Tycho Andersson	208 -

Klasse A2 veteranmodeller

Nr. 1 Tycho Andersson	310 point
- 2 Erik Knudsen	295 -
- 3 Hans Fr. Nielsen	245 -

Klasse A3 veteranmodeller

Nr. 1 Bent Schmidt	329 point
- 2 Hans Fr. Nielsen	288 -
- 2 Poul Rasmussen	268 -

Klassen gummitormodeller

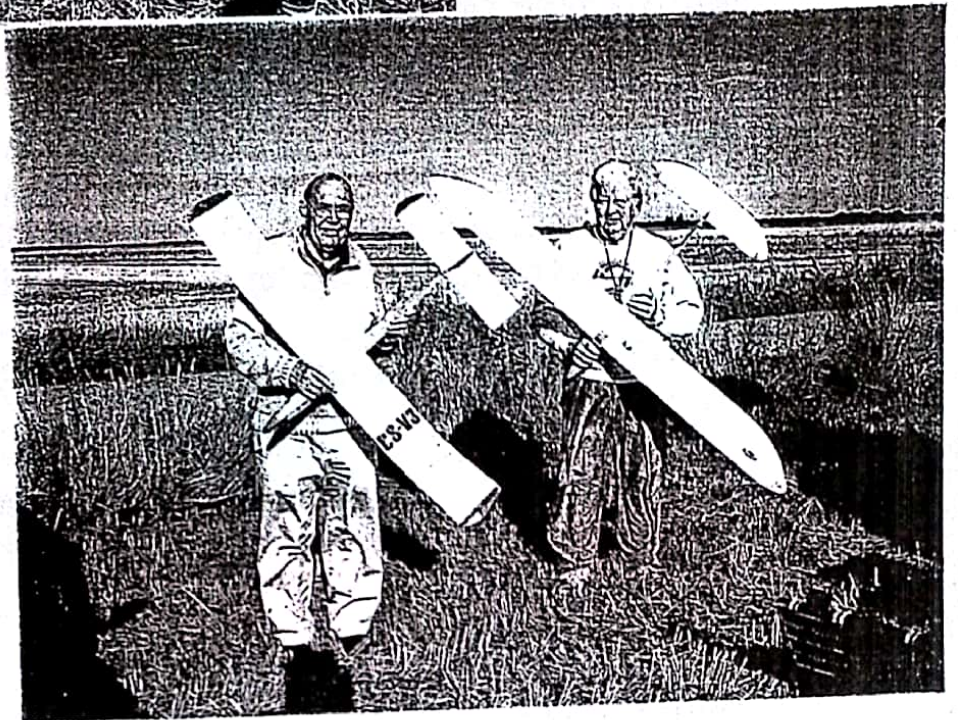
Nr. 1 Poul Rasmussen C3	360 point
- 2 Frank Dahlin C0	354 -
- 3 Th. Johansson C1	285 -

Frede Juhl

Poul fodrer
Kordæk før
dens himmel-
flugt.

7. største
kæver med
Suumi (Bert)
og AH24
(Erik)

Frede med
Wrap. Poul's
var ikke så
fotogen
efter turen
over stub-
marker.

BREVKASSEN

Lidt om veteranklubbens medlemmer og arkivmaterialet

Veteranklubben består som bekendt af medlemmer, der bor spredt over landet og nogle i udlandet. Undertegnede er ofte i forbindelse med medlemmer, som vi aldrig ser til møder eller konkurrencer. Interesserne inden for modelflyveområdet er forskellige, men mange er aktive på den ene eller anden måde. Og derfor er det vigtigt, med så stort et arkivmateriale som muligt. Ikke blot i form af modeltegninger, men også alt andet, der hører med. F. eks. har jeg i mange år samlet på tegningsoversigter – mange lige til at bygge efter -, men også meget andet inden for området. Alt dette, der rummes i flere tykke ringbind, er jeg ved at registrere.

Blandt de mange forskellige interesser er model-jetmotorer, der især blev fremstillet sidst i fyrrerne. således søger en mand for tiden en tegning eller en færdig DIESELLA jetmotor. Tegning til en ATOM-jet-motor findes i arkivet sammen med en tegning til en linestyret model til de to motorer.

Modeller med den knap så kraftige og knap så støjende JETEX-motor kan også komme på mode igen.

Arkivet søger tegninger til de engang så kendte, stor, danske svævemodeller. Blandt konstruktørerne kan nævnes Åge Høst Åris og Levin Jensen.

Poul Rasmussen

ARKIVSAGER

Flere af medlemmerne er nu i gang med at registrere noget af indsamlede materiale; det er både blade, fotos og modeller. Vi håber at se tegningerne til vort lille depot på Dansk Veteranflysamling i Stauning sidst på måneden.

BYGGEBRÆTTET

Bent Schmidt er startet på endnu en SP 63 Ølhund. Den første byggede han i 1945 som model nr. 32 i IKAROS. Poul er i gang med at reparere modellerne fra DM. Det samme er Hans, idet den gamle Diogenes skal have ny beklædning.

Byggesæsonen nærmer sig og på materialesiden kan MODEL og HOBBY,
Frikisborggade 23, 1360 Kbh. K, tlf. 33 14 30 10 stadig levere materialer til
modelbyggeren

HJEMMESIDEN

Her findes resultater fra SMO i Rinkaby og vort eget DM. Tegningsarkivet er
igen blevet å ajourført.

KALENDER

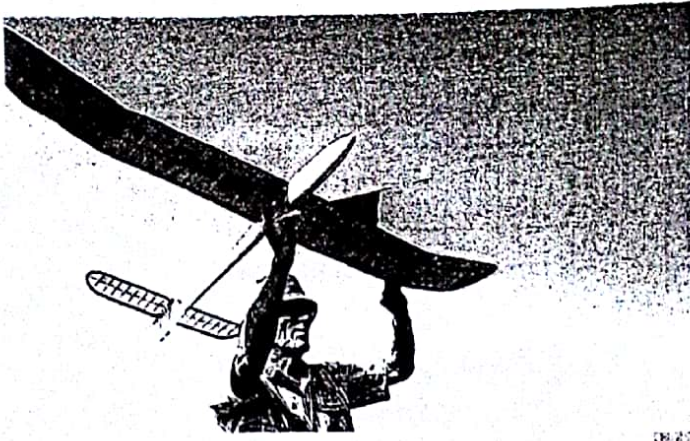
Vi har ikke flere arrangementer i dette år, men nogle af os mødes på Rødekro
svæveflyvercenter når vejret er til det. Vil du være med, så kontakt Frede på
tlf. 74 65 14 57.

Vor første aktivitet i det nye år bliver landsmødet søndag den 12. marts i
København.

Næste nyhedsblad udkommer?? PR-udvalget håber, Frank Dahlin er klar til at
overtage redaktørjobbet af Oldtimeren efter Erik Knudsen (mangler vi ikke et
sidste nr. fra dig).

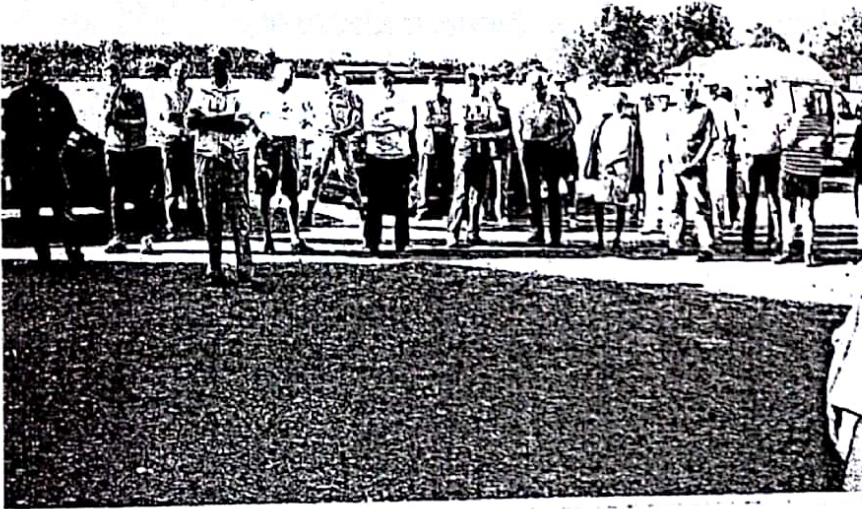
Med venlig hilsen

PR-udvalget: Poul, Frede og Hans

Smuk svensk
model

Hvorfor så al-
vorlig? Godt nok
er det en Sketif,
men aldrig vel.
Lars.

Briefing Mike
damer og k-
ter.
Rinkaby

Den er en
künd efter
fl og termik,
men har
svært ved at
vælde
Fredes künd.

